

Omkontering her, saaledes at det ikke er Statsbanerne, der kommer til at foretage de store Afskrivninger, svarende til de store Anlægsværdier, det er et Spørgsmaal, som kan overvejes, i alt Fald kan man ikke nægte, at Statsbanerne ved at opretholde de nuværende Anlægsværdier maa siges i nogen Grad at være overkapitaliserede. Med Hensyn til Privatbanerne vil Staten ikke deltage i deres Drift, men Staten deltager i Forrentningen af Anlægene, for saa vidt som Staten ikke faar Rente af de Aktier, den har staaende i Privatbanerne, saa jeg kan ikke indse, at denne Takstnedsættelse nu skulde have nogen Betydning overfor Privatbanerne, allermindst naar man, saaledes som jeg mener, det skulde kunne gaa, kan skaffe Balance paa Statsbanernes egentlige Driftsbudget og forhaabentlig ogsaa noget til Afskrivning. Privatbanerne maa jo ogsaa sætte deres Udgifter ned og faar ogsaa nogen Adgang dertil, naar Lønningsloven bliver vedtaget, idet i alt langt den største Del af Udgifterne ved Driften er Lønningerne.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte var inde paa Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Forhandlingsret i tekniske Spørgsmaal. Det ærede Medlems Udredning maa jeg i det store og hele anerkende som rigtig, ogsaa hans Referat af en Udtalelse af mig i Finansudvalget, men jeg vil samtidig betone, at der er en væsentlig Forskel paa Stillingen i 1903 og 1910, da Forhandlingsreglerne blev til — i alt Fald i 1910 blev de, saa vidt jeg ved, til ved Forhandling i Finansudvalget, det er i alt Fald blevet sagt mig —, og nu, da der er givet Lovregler om dette Spørgsmaal, da Reglerne er nøjagtig afgrænset og bestemt i Loven af 1919; Bestemmelserne i Tjenestemandsløven indeholder baade Regler for Administrationens Beføjelser og efter min Opfattelse ogsaa Begrænsninger for Personalets Ret. Naar der staaar, at Organisationerne har Ret til Forhandling om alle ikke tekniske Spørgsmaal, maa jeg mene, at der deri modsætningsvis ligger, at man ikke administrativt kan give Organisationerne Ret til Forhandling om tekniske Spørgsmaal. Dette Spørgsmaal har jeg i øvrigt debatteret med det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte i Fjor, da Forslag jo den Gang var paa Trapperne, ved Behandlingen af Finanslovsforslaget i Landstinget. Og jeg har ikke siden den Gang ændret min Opfattelse: at man ikke kan indføre nye Bestemmelser med Hensyn til Tjenestemændene uden at gaa Lovgivningens Vej. Og da de Bestemmelser, som er indført af den

forrige Regering, efter min Opfattelse ikke har været lovmedholdelige, har jeg ogsaa ment, og Regeringen har ment, at disse Regler maatte ophæves og ophæves hurtigst muligt. Og det er jo ogsaa det, der er sket. Forholdet er nu det, at Administrationen trækker Grænsen mellem det tekniske og det ikke-tekniske, og det kan da ikke være Administrationens Pligt at forhandle om de rent tekniske Spørgsmaal med Organisationerne. Men dette hindrer jo ikke, at fremtidig ligesom i Fortiden interesserede Tjenestemænd kan fremsætte Planer og Tanker om Forbedringer i Driften, ogsaa om tekniske Spørgsmaal, gennem deres overordnede. Den Ret — og Pligt i øvrigt — har de jo ifølge Tjenestereglementet. Det er jo ikke den enkeltes Ret, som her er ophævet, men det er den Ret, som den forrige Regering har givet Organisationerne, der er ophævet. Jeg mener, at Organisationernes Ledelse er valgt ud fra andre Hensyn end netop Hensynet til det rent tekniske; jeg mener ogsaa, at det er meget tvivlsomt, om den enkelte ved at gaa til sin Organisation vilde faa større Adgang til at faa sine Tanker fremmede, end han har ved at henvende sig til sine overordnede. Det skulde i hvert Fald nødig være saaledes, og jeg tror ogsaa, at det vilde blive et Omsvøb at benytte Organisationerne. Jeg tror, at det ikke vilde bringe et godt Resultat, hvis man skulde have alle disse Ting frem gennem Organisationerne og helt til Tops for at faa Forhandling tilvejebragt. For Statsbanernes Vedkommende har Administrationen jo været meget imod en saadan Ordning, og man føler det som en Befrielse at være fritaget derfor. De Forhandlinger, der har været, har, saa vidt jeg har forstaaet, ikke været til nogen synderlig Nytte for Statsbanedriften; men de har medført meget Besvær og ogsaa adskilligt Tidsspilde.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte talte om et Forhold ved Statsbanerne angaaende noget Snedkerarbejde ved Sølvgadens Kaserne, hvor Statsbanerne jo skal flytte ind, og jeg ved, at der forelaa for Statsbanerne en Henstilling — eller jeg tror snarere, det var en Ordre — fra det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, medens han var Minister, gaaende ud paa, at Værkstederne skulde udføre den Slags Arbejde i saa vidt en Udstrækning, som det var muligt. Saadan er det i hvert Fald blevet fremsat for mig i den forholdsvis korte Samtale, jeg har haft med Folk fra Statsbanernes Administration om dette Spørgsmaal. Jeg kan ikke se, at dette egentlig har noget som